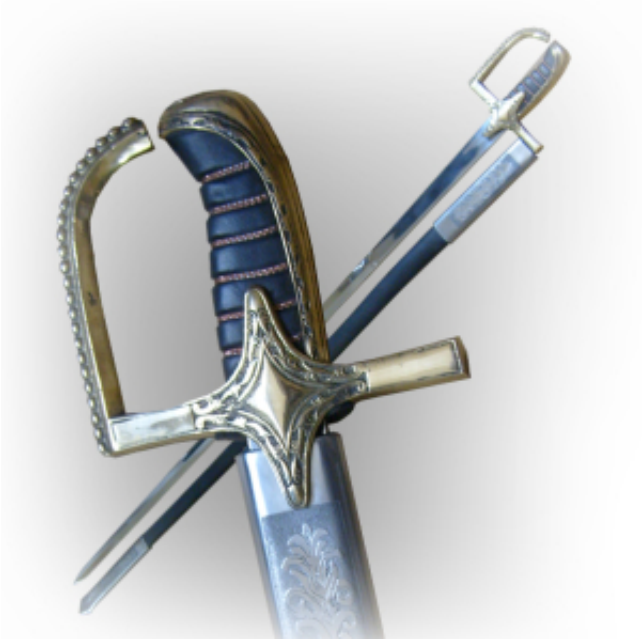
Dane aktualne na dzień: 18-11-2026 20:19

Link do produktu: https://sklep.agru.pl/koncerz-husarski-z-okresu-xviii-w-p-192.html

Koncerz husarski z okresu XVIII w

Cena	**950,00 zł**
Dostępność	**Dostępny**
Numer katalogowy	**KONCERZ1KP**

Opis produktu

Typowy koncerz husarski z okresu XVIII wieku
Wykonany ze stali sprężynowej 50 CrV4 (HF 50)
Hartowany do twardośći 50 HRC
Głownia kuta długości ok 130 cm
rekojeść wykonana z mosiądzu
Rekojesc drenwno pokryte skórą i oplecione mosieznym filigranem
Waga ok 1,2 kg
Opis zródłowy (wikipedia)

Nazwa wywodzi się od łacińskiego słowa contus (wł. stocco, tur. kandziar, czes. koncir , ros. konczar, koczar (??????) staropol. hanczar).
Opis [edytuj]

Koncerz, podobnie jak estok, to rodzaj długiego miecza, posiadającego wiele cech wspólnych z długim mieczem rycerskim. Cechy charakterystyczne tej broni to długość 150-180 cm i prosta głownia o przekroju trój- lub czterokątnym (rzadziej soczewkowatym, płaskim lub graniastym o wklęsłych bokach). Początkowo jako broń sieczna, później przekształciła się w broń do kłucia. Typowy koncerz był jednoręczny, jednak istnieje jego odmiana, zwana estokiem, która jest dwuręczna.

Pochodzenie tej broni nie jest do końca znane - pojawiła się w XV wieku jednocześnie na Bliskim Wschodzie, Węgrzech i pograniczu francusko-niemieckim. w zależności od miejsca powstania rozróżnia się trzy typy koncerzy: Turecki, Węgierski (najczęściej używany przez Polaków) i Zachodnioeuropejski. Pomimo faktu, że koncerze są nieodmiennie kojarzone z bronią husarii, to w I Rzeczypospolitej nie wykształcił się oryginalny rodzaj koncerza.

Pierwotnie koncerze z okresu XV-XVI w. były bardzo zbliżone do mieczy (długość około 130 cm, prosty jelec, rękojeść mieczowa), w okresie XVI-XVII wiek stały się lżejsze i praktycznie przystosowane wyłącznie do kłucia (do 160 cm długości, półotwarta rękojeść i dodatkowo kulista głowica), to w okresie XVII-XVIII możemy mówić o najlżejszych typach koncerzy (rękojeść zamknięta typu szablowego). W Polsce odmianę koncerzy o trójkątnym przekroju w XVII wieku nazywano granatami.

Broń ta używana była przez jazdę do walki z piechotą uzbrojoną w broń drzewcową (stąd jej długość) i tylko do walki z konia (troczony był pod lewym lub prawym kolanem jeźdźca). Stosowany po skruszeniu kopii lub gdy nie było miejsca na rozpędzenie konia do szarży.

Koncerze używane w Polsce i na Węgrzech używane były w oddziałach jazdy husarskiej i lekkiej, zwłaszcza przez oficerów, i posiadały zwykle rękojeści zamknięte podobne do tych z szabli husarskich. Koncerze typu węgierskiego i zachodnioeuropejskiego były bronią wyłącznie o przeznaczeniu bojowym, natomiast w przypadku broni tureckiej bogate zdobienia sprawiały, że była to głównie broń paradna.

* Z uwagi na długość głowni i jej stosunkowo mały przekrój, była to broń bardzo łamliwa, stąd niewiele przetrwało do dziś oryginalnych koncerzy. Jeden z zachowanych w Polsce egzemplarzy znajduje się zbiorach Czartoryskich w Krakowie.
* Znane są przykłady broni kombinowanej na bazie koncerza połączonego z pistoletem - co dało możliwość na oddanie strzału w czasie szarży. Wątpliwość co do praktycznego użycia budzić może waga takiej broni.
* Król Szwecji Gustaw II Adolf poległ w bitwie pod Lützen od pchnięcia koncerzem.